

ณ กาลครั้งหนึ่ง
มูลนิธิฯ วันบูชาพระรัตนบุษยภาชน์ฯ
๑๘ พ.ย. ๒๕๕๕

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ มูลนิธิฯ วันบูชาพระรัตนบุษยภาชน์ฯ ๑๘ พ.ย. ๒๕๕๕

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่
พระพุทธศาสนา ได้จัดให้มีการสนทนาธรรม และการบูชาพระรัตนบุษยภาชน์อโค
มหाराชปวิวรรต ที่ทางมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา โดยท่านอาจารย์
สุจินต บริหารวนเขตต์ ได้รับโอกาสจากสมาคมมหาโพธิ์ ที่สภานาถ เมืองพาราณสี
ประเทศอินเดีย ในการจัดสร้างที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระอรหันต
สัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นการสร้างที่ครอบที่ประดิษฐานองค์เก่าที่พระเจ้าอโคมหาราช

สร้างขึ้น และท่านอนาคาริกธรรมปาละ ได้สร้างที่ครอบไว้แต่เดิมแต่ได้ชำรุดทรุดโทรมไปตามกาลเวลา เพื่อให้ที่ครอบที่ประดิษฐานองค์ใหม่มีความสวยงามเหมาะสม ดังที่ท่านอาจารย์สุจินต์ได้แสดงเจตนารมณ์ กราบขอโอกาสในการจัดสร้าง จากท่านพระเรวัตตะเถระ เลขานุการสมาคมมหาโพธิ์ เมื่อคราวไปนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๔

ที่ประดิษฐานเดิมที่พระเจ้าอโศก
มหาราชทรงสร้างกับที่ครอบใหม่
ของท่านธรรมปาละ

บัดนี้ การจัดสร้างที่ครอบที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุองค์ใหม่ดังกล่าว ที่ทางมูลนิธิ โดยท่านผู้มีกุศลศรัทธาทั้งหลายได้ร่วมกันบริจาค ทองคำ เพชร พลอย อัญมณีชนิดต่างๆ และเงินเป็นจำนวนมากนั้น สำเร็จลุล่วงด้วยดี และได้รับการตั้งชื่อที่ประดิษฐานองค์ใหม่นี้ จากอาจารย์เสาวนิต ยมาภัย ว่า " พระรัตนบุษยภาสน์อโศกมหาราชปริวรรต " ซึ่งมีความหมายว่า " ภาชนะเป็นเครื่องบรรจุหรือประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ อันมีรูปคล้ายดอกบัวสำเร็จด้วยแก้วอันประเสริฐ ซึ่งเปลี่ยนมาโดยลำดับ ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราช "

ในช่วงแรกของภาคเช้าก่อนการสนทนาธรรม พลตรี ดร.วีระ พลวัฒน์ เลขาธิการ มศพ. และ อาจารย์ไพโรจน์ คล้ายณรงค์ ช่างทองหลวง ผู้ออกแบบและสร้าง ได้ร่วมกัน อธิบายรายละเอียดและขั้นตอนของการสร้างให้ที่ประชุมในวันนั้นได้ทราบอย่างละเอียด และเปิดให้ทุกๆ ท่าน ได้มีโอกาสเข้าชื่นชมและสักการะอย่างใกล้ชิดก่อนการสนทนา ธรรม ที่มีขึ้นในเวลา ๑๑.๐๐ น.

ข้อความบางตอนจาก มหาปรินิพพานสูตร

"...จริงอยู่ สรีระของพระพุทธเจ้าผู้มีพระชนมายุยืนทั้งหลาย ย่อมติดกันเป็นพืด เช่นกับแท่งทองคำ ส่วนพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอธิษฐานพระธาตุให้กระจายว่า เราอยู่ได้ไม่นานก็จะปรินิพพาน ศาสนาของเรายังไม่แพร่หลายไปในที่ทั้งปวงก่อน เพราะฉะนั้น เมื่อเราแม้ปรินิพพานแล้ว มหาชนถือเอาพระธาตุเมื่อนานเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาด ทำเจดีย์ในที่อยู่ของตนๆ ประณินบัติ จึงมีสวรรค์ เป็นที่ไปในเบื้องหน้า..."

พระสูตรตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค เล่ม ๒ ภาค ๑ หน้าที่ ๔๕๕

ทำมฆวานเทพกุญชร ผู้เป็นอธิบดีในสวรรค์ ชั้นไตรทศ ได้ตรัสคำนี้กะมาตลี เทพสารภีว่า ดูก่อน มาตลี ท่านจงดูผลแห่งกรรมอันวิจิตรน่าอัศจรรย์นี้ ไทยธรรม (ของที่ให้) ที่เทพิดานี้กระทำแล้ว ถึงจะน้อย บุญก็มีผลมาก เมื่อจิตเลื่อมใสในพระ ตถาคตสัมพุทธเจ้าหรือในสาวกของพระองค์ก็ตาม ทักซิณาไม่ชื่อน้อยเลย มา เถิด มาตลี แม้ชาวเราทั้งหลายก็ควรจะพากันบูชาพระบรมธาตุของพระตถาคตให้ ยิ่งยวดขึ้นไป เพราะการสั่งสมบุญนำสุขมาให้

พระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย วิมานวัตถุ เล่ม ๒ ภาค ๑ หน้าที่ ๓๘๓ ปีติวิมาน

หลังจากการเปิดให้เข้าชื่นชมและสักการะ พระรัตนบุษยภาสน์ แล้ว ได้มีการสนทนาธรรมซึ่งอาจารย์กุลวิไล ได้กราบขอให้ท่านอาจารย์ได้ให้ความเข้าใจ เกี่ยวกับธรรมะที่มีจริงที่กำลังปรากฏ ในขณะนี้ เป็นความไพเราะที่ข้าพเจ้าขออนุญาตนำมาฝากทุกๆ ท่าน เพื่อพิจารณาร่วมกันครับ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

ท่านอาจารย์

วันนี้ ก็เป็นวันหนึ่งใน กาลครั้งหนึ่ง ซึ่งยากแสนยาก ที่จะ
มีวันนี้ได้ เพราะว่า โอกาสที่เราจะได้ฟังพระธรรม แล้วก็
บูชาคุณพระรัตนตรัยด้วยกุศลจิตทุกประการ เท่าที่ได้เห็น
ในวันนี้ ก็มีการอนุโมทนาในกุศลจิตของผู้ที่ได้ร่วมกันทำ
ที่ครอบ ที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุซึ่งก็คงจะดำรง
อยู่ต่อไปอีกนาน คงจะตราบเท่าที่พระศาสนาจะดำรง
ต่อไป

...เพราะเหตุว่า พระบรมสารีริกธาตุที่สารนาถ ก็เป็นสิ่ง
คู่บ้านคู่เมือง ของชาวอินเดีย ของชาวพุทธ และของโลก
ด้วย เพราะฉะนั้น โอกาสที่ได้บูชาแล้วก็ได้ฟังพระธรรม
ด้วย เพราะเหตุว่า ถ่าบูชาเพียงด้วยวัตถุ ไม่ใช่พระพุท
พระสงฆ์ของการบำเพ็ญบารมี แต่การที่ทรงบำเพ็ญพระ
บารมี แม้ว่าจะทรงดับขันธปรินิพพานไปแล้ว สิ่งที่ยังไม่
อันตราย คือ พระบรมสารีริกธาตุซึ่งควรแก่การบูชา
อย่างยิ่ง...

แต่ว่า ผู้ใดก็ตาม ที่ไม่ได้เข้าใจธรรมะ ก็จะไม่เห็นค่า ไม่เห็นความเป็นรัตนะ ไม่เห็นความเป็นสิ่งที่ประเสริฐสุดของพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ต้องสำหรับผู้ที่ไม่สะสมมา มีโอกาสได้ยินได้ฟัง แล้วก็เคารพบูชา ไม่ใช่เพียงด้วยวัตถุ แต่ว่าด้วยความนอบน้อมประพฤติกฎปฏิบัติ ตาม ด้วยการศึกษ ด้วยความละเอียดรอบคอบ เพราะเหตุว่า พระธรรม เป็นสิ่งที่ลึกซึ้ง ปราภฏทุกวัน มีทุกวัน ก็ไม่รู้ทุกวัน จนกว่าจะได้ฟังพระธรรมเมื่อไหร่ ก็เริ่มเข้าใจ เริ่มเห็นคุณค่าของผู้ที่สามารถที่จะทำให้เข้าใจถูก เห็นถูก ในสิ่งที่กำลังมีจริงๆ ในขณะนี้ แล้วก็เห็นว่า สิ่งที่มีในขณะนี้ ไม่ง่ายต่อการที่จะรู้ความจริง ลึกซึ้งอย่างยิ่ง ที่แต่ละคน ต้องบำเพ็ญบารมี คือความดีทุกอย่าง เพื่อที่จะขัดเกลาจิตใจที่เต็มไปด้วยอกุศลวิเศษ ความไม่รู้ แล้วก็ยังเพิ่ม ความเห็นผิด แล้วก็ยังเพิ่ม ความสำคัญตน แล้วก็ยังเพิ่ม ความหลงมัวเมา ในทุกสิ่งทุกอย่าง ในแต่ละวัน แม้แต่ความติดข้อง วันนี้มีหรือเปล่า?

แม้มี ก็ไม่รู้ แต่ว่าพระธรรมที่ทรงแสดง เหมือนกระจกเงา
 ทำให้ใครก็ตาม ที่เข้าใจแล้ว ขณะนั้น สามารถที่จะเห็น
 สภาพที่มีจริงในขณะนั้น ตามความเป็นจริง ค่อยๆ สะสม
 ความเห็นถูก เมื่อวานนี้ก็ได้กล่าวถึงเรื่อง "เห็น" กำลังเห็น
 แล้วก็เห็นมาแล้วมากในสังสารวัฏฏ์ แล้วก็จะเห็นต่อไป
 แต่ก็ยังไม่เข้าใจ "เห็น" ตามที่พระผู้มีพระภาคทรงตรัสรู้
 และทรงแสดงว่า ขณะนี้มี "เห็น" แล้วก็กำลัง ได้ยิน คำว่า
 "เห็น" แต่...คิดเรื่องอื่น จริงมั๊ยคะ?

...เพราะฉะนั้น ก็แสดงให้เห็นว่า พระธรรมที่ทรงแสดง
 พูดถึง "สิ่งที่กำลังมี" เดียวนี้ เพื่อให้เข้าใจความจริงของ
 แต่ละหนึ่ง ที่มีจริงๆ ที่กำลังปรากฏ เพราะฉะนั้น ผู้ที่ได้
 ฟังพระธรรม ก็จะเป็นผู้ที่ตรงแล้วก็รู้ด้วยตนเองว่า ตั้งแต่
 ได้ฟังพระธรรมมา ในชาตินี้ ซึ่งก็ไม่สามารถจะรวมถึง
 ชาติก่อนๆ แต่สิ่งที่ได้สะสมมาแต่ละชาติ ก็สามารถที่จะ
 ปรากฏให้รู้ความจริงว่า เมื่อฟังแล้ว มีความเข้าใจ ในสิ่งที่
 ฟัง มากน้อยแค่ไหน? แต่ต้องเป็นคนตรง เช่นคำถาม
 ว่า ขณะนี้กำลังเห็น "เข้าใจเห็น" ขณะนี้ แค่นี้...

...ฟังมานานแล้ว แล้วก็เป็นผู้ตรงด้วย ยังไม่เข้าใจ หรือว่า
เริ่มจะเข้าใจ ถ้าเริ่มจะเข้าใจ ต่างกับตอนแรกที่ได้ฟัง แค
ไหน? หรือว่า เหมือนๆ กัน แต่คิดเอาเองว่าคงจะเข้าใจ
เพิ่มขึ้น? นี่เป็นสิ่งที่ละเอียดมาก ที่จะต้องรู้ว่า ฟังเข้าใจ
เป็นความเข้าใจระดับหนึ่ง แต่ว่า ฟังเข้าใจอะไร? ฟัง
เข้าใจในสิ่งที่มีจริง เช่น "เห็น" เพราะฉะนั้น เมื่อฟังเข้าใจ
เรื่องเห็น แต่ตัวเห็นขณะนี้จริงๆ เกิดขึ้นเห็น แล้วก็ดับไป
สืบทอด ไม่ใช่ใครทั้งสิ้น เป็นเพียง "ชั่วขณะ" ที่มีปัจจัย
เกิดขึ้น แล้วก็ดับไป เท่านั้นเอง ใครเข้าใจอย่างนี้?...

...แต่ว่า ผู้ที่มีโอกาสได้ฟัง แล้วก็เห็นประโยชน์ เห็นความ
เป็นรัตนะ สิ่งที่มีค่าสูงส่งยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด คือ การตรัสรู้
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงประกอบด้วย พระปัญญา
คุณ พระบริสุทธิคุณ พระมหากรุณาคุณ ทรงแสดงความ
จริงของสิ่งที่มีจริงในขณะนี้ ให้เข้าใจถูกต้อง นี่คือ สิ่ง
ที่เป็นมรดกสำหรับชาวพุทธทุกคน คือ ปัญญา หลังจาก
ที่ไม่เคยรู้อะไรเลยทั้งสิ้น ก็ค่อยๆ เข้าใจถูก ค่อยๆ เห็นถูก
ในสิ่งที่กำลังมี ในขณะนี้

จนกว่าจะประจักษ์แจ้ง เช่นพระสาวกทั้งหลาย ที่บำเพ็ญ
สาวกบารมี สาวกโพธิสัตว์บารมี เพราะเหตุว่า ผู้ที่กำลัง
สะสมความเข้าใจ เพื่อรู้ความจริง ก็เป็นโพธิสัตว์ สัตว์ที่
ข้องอยู่ ในการที่จะเข้าใจ สิ่งที่มีจริงๆ ที่ได้ยินได้ฟัง

แล้วแต่ แต่ละชาติ จะได้ฟัง มากหรือน้อย แค่นั้นก็รู้ว่า ที่
ชื่อว่า ปัญญา หรือความเห็นถูก ไม่ใช่เห็นถูกอย่างอื่นเลย
แต่ "เห็นถูก" ในสิ่งที่กำลังมี ขณะนี้ และ เป็นผู้ตรง ว่า
เข้าใจแค่ไหน? ถ้ายังไม่เข้าใจ หรือเข้าใจเพียงเล็กน้อย
ยังไม่พอที่จะรู้ความจริงว่า คำว่า "อนัตตา" ไม่ใช่เพียง
คำพูด ที่เพียงจำ แต่ว่า เป็นคำที่แสดงลักษณะของสิ่งที่มี
จริงว่า แต่ละหนึ่ง ไม่ใช่สิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ใช่ "ัตตา" แต่
เป็น "อนัตตา"

...เพราะเหตุว่า เป็นลักษณะของสิ่งที่มีจริง ที่เพียงเกิดขึ้น
ปรากฏจริงๆ ว่ามี "ชั่วคราว" แล้วก็ดับไป นี่คือ ประมวล
คำสอน ของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้งหมดไม่พ้น
คำว่า ธรรมะทั้งหลายเป็นอนัตตา เพราะฉะนั้น ตราบใด
ที่ยังไม่รู้ลักษณะของสภาพธรรมะ เพียงหนึ่ง แต่ละหนึ่ง

แล้วก็ ค่อยๆ เข้าใจขึ้น จะไม่มีการที่สามารถไถ่ถอน
ความยึดมั่น ว่าเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้เลย...

และ แต่ละหนึ่งขณะ ก็เกิดปรากฏ แล้วก็ดับไป นี่คือ
ความยากอย่างยิ่ง มีจริง ปรากฏจริง แต่ว่าสั้นมาก เล็ก
น้อยมาก แล้วก็ดับไป แต่ก็สามารถที่จะรู้ความจริง ว่าสิ่ง
ที่มีในขณะนี้ เป็นอย่างนี้ ทุกกาลสมัย และผู้ใดก็ตาม ที่
มีโอกาสดำฟัง ก็จะได้รู้ว่า ขณะนั้น กำลังฟังพระธรรมที่พระ
อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญพระบารมี ทรงตรัสรู้
และทรงอนุเคราะห์สัตว์โลก ให้ได้เข้าใจ

เพราะฉะนั้น ความเข้าใจ แม้เล็กน้อย ไม่ควรประมาท
เลย ทุกสิ่งทุกอย่างจะมีมากๆ ทันทิไม่ได้ แต่ต้องที่ละเล็ก
ทีละน้อย และต้องเป็นความเห็นถูก แล้วจะรู้ได้ (อย่างไร)
ว่า เป็นความเห็นถูกหรือไม่ใช่ความเห็นถูก ถ้าเป็น
ความเห็นถูกจริงๆ จะละลายความไม่รู้ และความติด
ข้อง แต่ขณะใด ที่ติดข้อง ต้องการ อยากรู้ แต่ไม่ได้รู้
อะไรเลย จะละลายการยึดถือสภาพธรรมะ ว่าเป็นสิ่ง
หนึ่งสิ่งใด ไม่ได้เลย ก็เป็นชีวิตประจำวัน เดียวนี้เอง ไม่ว่า
จะเป็นที่เมืองสาวัตถี พระนครพาราณสี เมืองโกสัมพี
พระผู้มีพระภาคฯ ก็จะต้องให้รู้ความจริง ของสภาพ
ธรรมะที่มีจริง เดียวนี้ที่กำลังปรากฏ

www.dhammadhome.com

ข้อความบางตอนจาก... **รัตนสูตร**
ทรัพย์เครื่องปลื้มใจอย่างใดอย่างหนึ่งในโลกนี้หรือในโลกอื่น
หรือรัตนะใดอันประณีตในสวรรค์
ทรัพย์และรัตนะนั้น เปรียบด้วยพระตถาคตไม่มีเลย
พุทธรัตนะแท้ เป็นรัตนะอันประณีต
ด้วยสัจวาจา นี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่สัตว์เหล่านี้

พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย สุตตนิบาต เล่ม ๑ ภาค ๖ หน้า ๒

กราบเท้าบูชาคุณท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง

ขออนุโมทนาในกุศลจิตและกุศลศรัทธาของทุกๆ ท่าน
ที่มีส่วนร่วมในการสร้าง พระรัตนบุษยภาสน์โอศกมหาราชปริวรรต ในกาลนี้
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านครับ

